

INSTRUCCIÓ 5/2007, SOBRE PERSONAL INTERÍ NOMENAT PER EXCÉS O ACUMULACIÓ DE TASQUES

La Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (en endavant, EBEP), ha pretès combatre amb algunes de les seves previsions l'excessiva taxa de temporalitat en l'ocupació pública i, a aquest efecte, ha fixat les diferents causes de temporalitat que justifiquen cadascun dels nomenaments d'interinitat, subratllant que en qualsevol cas les raons de necessitat i urgència requereixen una justificació expressa.

En aquest sentit, l'article 124.1 del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, s'ha vist afectat amb la introducció d'una nova causa de nomenament de personal interí relativa a l'excés o acumulació de tasques.

Així, d'acord amb el que estableix l'esmentat article i de conformitat amb l'article 10.1 de l'EBEP, són quatre les causes que possibiliten el nomenament de personal interí: a) la cobertura transitòria de places vacants que han de ser ocupades definitivament per personal funcionari de carrera; b) la substitució transitòria de funcionaris que gaudeixen del dret de reserva de plaça i destinació; c) l'execució de programes de caràcter estrictament temporal i que responen a necessitats no permanents, i d) l'excés o acumulació de tasques per un termini màxim de sis mesos, dins d'un període de dotze mesos.

Aquesta darrera modalitat d'interinitat respon a la necessitat d'atendre increments puntuals i transitoris de l'activitat administrativa que no poden ser atesos regularment pel personal de plantilla. D'acord amb aquest condicionant conjuntural, la normativa bàsica introdueix una limitació temporal en la durada d'aquestes interinitats de manera que, un cop desapareguda la circumstància d'excés o acumulació de tasques que va motivar el nomenament i, en qualsevol cas, un cop complert el termini màxim de sis mesos de durada d'aquest període d'excés o acumulació de tasques, el personal interí ha de ser cessat necessàriament sense possibilitat de prorrogar la durada del seu nomenament. En conseqüència, és la circumstància d'excés o acumulació de tasques que, un cop acreditada normalment amb motiu del primer nomenament, obre un termini màxim de sis mesos per nomenar personal interí per aquesta causa. D'acord amb l'anterior, els nomenaments posteriors per una mateixa circumstància d'excés o acumulació de tasques que hagi estat degudament acreditada queden subjectes a la limitació temporal esmentada, per la qual cosa únicament poden efectuar-se pel període que resti fins arribar al límit màxim de sis mesos.

Atès que aquesta nova modalitat d'interinitat presenta una dificultat afegida pel que fa a la seva aplicació correcta i regular, i per tal de disposar de criteris uniformes i inequívocs per a tota l'Administració de la Generalitat en relació amb els nomenaments i cessaments del personal interí nomenat per excés o acumulació de tasques, la Secretaria de Funció Pública i Modernització de l'Administració de la Generalitat ha entès necessari, de conformitat amb

les seves competències i en el marc de les facultats que li corresponen en matèria de personal, emetre aquesta Instrucció:

1. Àmbit d'aplicació

1.1. Aquesta Instrucció és aplicable al personal funcionari interí de l'Administració de la Generalitat de Catalunya que presta serveis, mitjançant un nomenament per excés o acumulació de tasques, als departaments, organismes autònoms administratius, entitats gestores de la Seguretat Social i entitats autònomes de caràcter comercial, industrial i financer. També és d'aplicació al personal dels cossos penitenciaris, bombers, veterinaris i agents rurals, sens perjudici que, per raó de les especificitats d'aquests col·lectius, puguin tenir lloc les adaptacions necessàries.

1.2. Aquesta Instrucció no és d'aplicació al personal interí estatutari de les institucions sanitàries gestionades per l'ICS ni al personal docent no universitari del Departament d'Educació, sens perjudici que els pugui ser d'aplicació supletòriament en defecte d'instruccions específiques i sempre que la seva normativa específica no desplaci les previsions de l'EBEP en aquesta matèria.

2. Finalitat i causa dels nomenaments per excés o acumulació de tasques

2.1. Els nomenaments per excés o acumulació de tasques responen a la necessitat d'atendre increments puntuals i transitoris de l'activitat administrativa que no poden ser atesos regularment pel personal de plantilla.

2.2. L'excés o acumulació de tasques és la causa d'aquesta modalitat d'interinitat i, a aquest efecte, la durada màxima d'aquesta circumstància d'excés o acumulació és de sis mesos, dins d'un període de dotze mesos.

3. Formalització dels nomenaments

Sens perjudici que totes les resolucions de nomenament d'interí han d'assenyalar la modalitat d'interinitat que correspon i justificar expressament les raons de necessitat i urgència que hi concorren, en els nomenaments de personal interí per excés o acumulació de tasques a què fa referència l'article 10.1.d) de l'EBEP cal consignar de manera expressa:

- a) La causa de l'excés o l'acumulació de les tasques que determinen la necessitat i la urgència del nomenament, fent constar que aquestes tasques no poden ser atesos pel personal de plantilla. En el cas que l'excés o l'acumulació de tasques s'hagi produït abans del nomenament, cal deixar constància de la data d'inici d'aquesta circumstància.
- b) Les tasques concretes que cal realitzar, delimitades amb claredat i precisió i sense remissions genèriques a normatives orgàniques o a descripcions funcionals de cossos, escales o especialitats.

- c) La unitat administrativa, a nivell de subdirecció general o les assimilades orgànicament o retributivament a aquestes, on s'han de desenvolupar les tasques encomanades. Alternativament, s'indicaran les unitats administratives de rang inferior a subdirecció general que funcionalment depenguin directament d'una direcció general o òrgan assimilat.
- d) La durada del nomenament i, si aquest és de durada incerta, l'especificació que no pot ultrapassar els sis mesos legalment establerts.

4. Durada màxima dels nomenaments

El nomenament de personal interí per excés o acumulació de tasques té una durada màxima de sis mesos, dins d'un període de dotze mesos consecutius, a comptar des de la data en què s'hagi produït l'excés o acumulació de tasques que justifica el nomenament.

5. Requisit de conformitat i deure de comunicació

5.1. La proposta de nomenament de personal interí que, havent estat nomenat per excés o acumulació d'unes tasques concretes, d'acord amb els apartats anteriors, hagi de tornar a prestar serveis sota aquesta modalitat d'interinitat per atendre altres excessos o acumulacions de tasques dins l'àmbit assenyalat al punt 3.c), requereix la conformitat expressa de la persona titular de la secretaria general del departament d'adscripció (mitjançant un vist-i-plau en la proposta elaborada per la unitat directiva corresponent), sense que aquesta conformitat pugui ser objecte de delegació en altres òrgans.

5.2. Els nomenaments a què fa referència l'apartat anterior s'han de comunicar a la Direcció General de Funció Pública semestralment (el mes de gener es comunicaran els nomenaments efectuats entre juliol i desembre i el mes de juliol els efectuats entre gener i juny).

6. Entrada en vigor

Aquesta Instrucció és d'aplicació als nomenaments que es formalitzin a partir de la data de la seva aprovació.

Barcelona, 17 de desembre de 2007

La secretària de Funció Pública
i Modernització de l'Administració
P. d. (Resolució GAP/1417/2007, DOGC de 16.5.2007)

Maria Teresa Aragonès i Perales